

Kázání Marka Vanči z 2. dubna 2021 (Velký pátek) v Krucemburku

Kázání Marka Vanči z 2. dubna 2021 (Velký pátek) v Krucemburku

I. čtení: Lk 23, 26-43

II. čtení: Sk 2, 22-24a

Milé sestry a milí bratři,

dnes je Velký pátek. Napadlo vás někdy, sestry a bratři, jestli by nebylo lepší z Velikonoc slavit až neděli, jako den radosti a vítězství. Jako že bychom Velký pátek přeskočili, že bychom vynechali ten den, kdy „nastala tma po vší zemi“ /Mt 27,45/? Vždyť kdo z nás by rád vzpomínal na temné chvíle své minulosti, na životní situace, které bychom raději neprožili, kdo z nás by nechtěl, aby se zapomnělo na naše selhání a prohry.

Velký pátek nastavuje nám lidem zrcadlo. Rádi bychom si ten pohled na sebe sama ušetřili. A nejen my. Opakuje se to v každé generaci. Člověk tak, jak je, propadá Božímu odsouzení. Bůh proto poslal svého syna Ježíše. Ale dnes Ježíš nepochodí. Trpící Bůh je nepříjemný. Člověk naší doby přece není zaostalý tmář. Člověk je už dnes tak daleko, že o Bohu ani nic neví. Lidé netuší, oč běží. Nevědí, oč jde o Velikonocích. Myslí si, že se především oslavuje návrat jara. Raději si vymyslí pomlázku, vajíčka a žlutá kuřátka, a jiné povrchnosti, než aby se zamysleli sami nad sebou, než aby začali brát život vážně. Je to jednodušší, než se podívat do Božího zrcadla. Bůh se nehodí, nenosí, Bůh vlastně není. A že snad trpěl, byl mučen, zemřel za lidi? Koho to dnes zajímá? Kdo tomu dnes věnuje pozornost? Kolik lidské pýchy, kolik zpupnosti, sobectví a pohrdání je v následech. Kolik drzého čela, vzpoury a svévole v nás i okolo nás. Jaká vina na nás leží!!

Jenže to my lidé slyšet nechceme. A tak není divu, že nám připadne příliš tvrdé Petrovo obvinění, kterým počastoval své posluchače. Však čteme, že ti, kdo mu naslouchali, byli „zasaženi v srdci“ /v. 37/. Počítáme s tím, že i my můžeme být bolestně zasaženi, když posloucháme kázání? Neposlouchali bychom raději jen poselství o Kristově vzkříšení, které nás ujišťuje, že i po smrti smíme počítat s nějakou formou existence?

Nový zákon poselství o vzkříšení a vítězství Ježíše Krista s děním Velkého pátku nerozlučně spojuje a apoštol Petr nás vrací ke kříži a ptá se nás: byli jste tam, byli jste u toho, když Ježíše uráželi, mučili a posléze pověsili na kříž? A už, už máme na jazyku, my jsme tam přece nebyli, my za to nemůžeme. Nejspíše i mezi posluchači apoštolovými tehdy o svatodušních svátcích, když kázal v Jeruzalémě, byli mnozí, kteří u kříže nebyli. A přece od Petra slyší: „vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž“. To je to Boží zrcadlo, nebyl jsem tam a přece se to stalo i kvůli mně. Nemohu říkat, že já nic. Ježíš tam visí i kvůli mně. „Tvé břímě mé jsou hříchy a já jsem zavinil, zač Beránku ty tichý, tak tvrdě trestáns byl“ /Ó hlavo plná trýzně, EZ 320 sloka 3. /.

Když však Petrovu kázání nasloucháme pozorně, uslyšíme, že nechce pouze obviňovat. Nejdůležitější pro něj je: „Ale Bůh ho vzkřísil“. Apoštol nechce mluvit jen o tom, co jsme způsobili my. Jeho dobrá zpráva tkví v tom, co učinil Bůh. Co tedy učinil Bůh? Vzkřísil právě toho Ježíše z Nazareta, kterého zbožní i bezbožní, věřící i nevěřící zavrhl a přibili na kříž; vzkřísil právě toho, který odmítl sám sebe zachránit, obětoval svůj život, aby nám – k smrti odsouzeným – daroval život. To je základ velikonoční zvěsti. Bůh se za tebe obětoval. Před Bohem bys sám ze sebe neobstál. Ježíš to udělal z lásky k člověku, z lásky k tobě.

To Petrovo kázání pak ještě pokračovalo citací míst ze SZ, kde se apoštol Petr snažil svým soukmenovcům dosvědčit, že Ježíš je potomkem krále Davida a že to právě o něm mluvili SZ proroci. A jeho kázání skončilo výzvou k pokání. Všude v NZ, kde se mluví o Kristově vzkříšení, ihned také zazní výzva k pokání. Tak i zde. Ve verši 38. čteme: „Obráťte se! Čiňte pokání!“ To znamená, odložte všechna falešná očekávání a naděje. Spolehněte se na Boha. Uvěřte a přijměte, že to Ježíš zemřel kvůli vám. Bůh se zastal toho, kterého jsme odmítli, vzkřísil lidmi Ukřižovaného. Bůh se postavil za vyvrženého, pohrdaného a odmítnutého. Tím Bůh také odmítnul naše představy, že ten, kdo věří v Boha, kdo jej poslouchá, je vždy v životě úspěšný a zlo se mu vyhýbá. Ježíšovi se smrt a neúspěch nevyhnuly. Bůh ale jeho vzkříšením dal najevo, že pravda a láska mají v tomto světě šanci. Boží přízeň a odpuštění provází každého, kdo se Bohu oddá, kdo mu uvěří a kdo druhým prokazuje milosrdenství.

Kázání Marka Vanči z 2. dubna 2021 (Velký pátek) v Krucemburku

Boží zrcadlo nastavené nám právě událostí Velkého pátku nás staví před rozhodnutí: podle koho chci orientovat svůj život? A zároveň nabízí pomoc a cestu. Už nemusíš tápavě v životě hledat, co a jak. Můžeš žít a spoléhat při tom na Ježíše. On ti zachránil krk. Můžeš žít jinak, než žijí druzí. Sobectví a soběstřednost už nemusí být tvůj cíl a norma. Můžeš věřit Kristu a žít pro druhé. Už se nemusíš ohlížet zpět, Bůh ti odpustil tvé viny, už tě nemusí tížit minulost a nemusíš se k ní vracet s úzkostí. A navíc – Kristovým vzkříšením jsme osvobozeni k „živé naději“ /1.Pt 1,3/ a smíme beze strachu hledět do budoucnosti, do té blízké i do té, která nás čeká za hranicí naší smrti.

„Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem“ /Sk 2,34/. To bylo tehdy Petrovo slovo pro shromážděné, je to radostné poselství i pro naše letošní Velikonoce.

Amen

Modlitby: Pane Bože, přicházíme v tento den k tobě a chceme k tobě volat a prosit tě o pomoc. Přemýšlíme o tom, jak jsi podivuhodně prosadil svou vůli, Pane, když jsi Pána Ježíše Krista, svého milého Syna nechal upadnout do zajetí, abychom my byli svobodní; obžalovat, abychom se my stali v tvých očích nevinými, nechal jsi ho trpět, abychom se my takovému utrpení vyhnuli a měli v životě radost, vydal jsi ho na smrt, abychom my směli žít navěky. Nikdo z nás na takovou záchranu neměl nárok a ani k ní nijak nepřispěl. Vše se stalo pouze z tvé milosti. Tys pro nás vykonal dílo záchrany. Nemůžeme ti poděkovat jinak, než že tvou pomoc přijmeme, že tvému milému Synu uvěříme, že budeme žít ve víře, lásce a naději. Prosíme k tomu o blízkost tvého svatého Ducha. Amen

Oslavujeme tě, Bože, náš milý nebeský Otče. Ty ses od nás neodvrátil, když jsme my zavrhlí toho, kterého jsi nám poslal k záchraně. Na jeho kříži jsi nám ukázal, jak velice nás miluješ. Pane, konej i dnes před našima očima své mocné činy. Amen

Přímluva + Otče náš: Svatý a dobrý Bože, utrpením a křížem svého milého Syna jsi vysvobodil a zachránil každého člověka. Dej nám najít svou spásu v jeho oběti a posilni nás ve víře tak, abychom měli v poslední den účast na jeho vítězství. Prosíme za ty, kteří prožívají ztrátu svých bližních, také v našem okruhu známých a přátel, bratří a sester, lidé odcházejí kvůli zlé nemoci, která zachvátila svět. Prosíme za práci zdravotníků, lidí v sociálních službách, prosíme za všechny, kteří ztrácí naději a propadají beznaději. Posiluj, prosíme, všechny ty, kteří se snaží bojovat se zlými skutečnostmi tohoto světa, prosíme za vědce a výzkumníky. Posiluj ty, kteří mají dobré úmysly a snaží se o zlepšení života v tomto světě. Dej dobré úmysly všem státníkům, aby vládli moudře a spravedlivě. Ty jsi, Kriste, nadějí tohoto světa i každého z nás. V tiché modlitbě se k tobě obracíme... Otče náš...